

Spunkens vej til verden

Efter hindeløsning nummer to, torsdag aften, kunne jeg godt mærke at der skete noget i "region syd". Fredag blev Kjærsten derfor hjemme fra arbejde, og vi hyggede os og jeg fik spist og sovet en masse. Jeg havde ikke som sådan på fornemmelsen at det var NU, men jeg havde en idé om at jeg nok var nærmere målet end nogensinde.

Kjærsten gav den gas med aftensmaden, hvor han lavede hjemmelavet pizza. Da jeg satte tænderne i den, fik jeg så småt veer (så det må huskes til en anden gang..hi hi). At det var veer, vidste jeg ikke, men jeg kunne ikke koncentrere mig ordentligt om maden, så jeg fik ikke spist så meget.

Et par timer senere, begyndte jeg at ta' tid på sammentrækningerne, og kunne godt se hvor det bar hen. De blev hurtigt regelmæssige, og varede også hurtigt 1-2 minutter.

Jeg ringede til min søster, og sagde at hun nok kunne komme når hun var færdig med sine aftensgøremål. På dette tidspunkt, var klokken nok ved at være 22.

Vi satte en film på, Kjærsten hældte en masse gulf og frugt i fade, og hentede en øl til mig. Så sad vi ellers og hyggede nogle timer, afbrudt af at jeg skulle op og gå rundt og svinge med hofterne. Veeerne var ved 1 tiden stadig af 1-2 minutters varighed, og kom med 4-7 minutters mellemrum. Min gode yogavejrtrækning, kom mig til gavn, og jeg fik trukket vejret perfekt så jeg kom igennem den ene ve efter den anden, med positive tanker (lyder nok lidt hippie agtigt, men sådan var det).

Søster kom, og jeg ringede til fødegangen og sagde at jeg nok snart kom ind til et tjek.

Klokken 2, pakkede vi os sammen. Jeg nåede at ha' veer i elevatoren, ude i gården, henover søsters Fiat 500, i bilen, på gangen på hospitalet og ellers i en lind strøm.

03.45 - Jeg blev undersøgt, efter hvad der følte som timelang ventetid - det var kun 30 minutter, grundet et akut kejsersnit. Jeg var kun 4 cm åben, og blev enormt skuffet. Veeerne havde følte så kraftige, og min lænd gjorde enormt ondt.

En sosu assistent, fulgte mig på fødestuen, og jeg fik en kæmpe stue med badekar. Det var nemlig et af mine ønsker, at plaske rundt i sådan et.

Alle hæmninger blev smidt, og jeg røg i et par nettrusser og bryster i frigear.

Inden jeg fik lov til at komme i kar, skulle jeg ha' kørt en "strimmel". Jeg bandede indvendigt, for nu gjorde det virkelig naller. Jeg ville i vand! Strimmel var fint, og jeg fik lattergas, mens den kørte færdig - hvilken lykke.

Endelig kom jeg i vand, og det var skønt. Det havde ret god virkning, men jeg syntes at veeerne blev ved med at sætte sig kraftigt i lænden, og de slap heller ikke lænden. Altså havde jeg konstant ondt, og måtte overgi' mig til "bistik". Saltvand skudt ind i lænden, men med den virkning at man får ondt på en anden måde... Hjælp ret godt i en times tid.

05.30 - Jeg fortalte jordemoderen at jeg følte trang til at presse, og klokken 06.05 kom jeg op af badekarret, for at blive undersøgt. Det var VILDT uoverskueligt at skulle ud af vandet, og op at ligge. Især fordi min lænd smertede så meget, at det at blive lagt på ryggen, følte som at blive savet over på midten.

Jeg blev undersøgt, og var oppe på 8 cm. Altså havde jeg udviddet mig fire cm på to timer, tror da pokker det gjorde nas. Vandet havde en god virkning.

Jeg orkede ikke tilbage i vandet, og blev lagt i "knæ-albueleje", altså på alle fire. Ahhh. Det var rart. Lattergassen var igen min ven, og jeg arbejdede mig igennem den ene ve efter den anden.

Fordi jeg var så langt henne, blev der sat en elektrode på Spunkens hovede. Så kunne vi være sikre på at alt var godt med ham.

Klokken 7, var pressetrangen så svær at modstå, at jeg igen blev undersøgt. Der var stadig en kant, så jeg måtte ikke presse. Der blev nu snak om at Spunken muligvis ikke var fuldt roteret i bækkenet.

7.48 - Pressetrangen var nu så overvældende at jeg skulle gispe. Trætheden meldte sig og jeg kunne se at der også ville komme jordemoderskift. Væk med de dårlige tanker, og tilbage i fokus.

En læge blev tilkaldt, og der blev taget ph af Spunkens hovede. Alt godt. Klokken var nu 8, og ny jordemoder kommer ind. Det var den jordemoder samt jordemoderstuderende, som jeg har gået til kontrol hos - vildt nok, med tanke på hvor mange der er ansat. Men rigtig fint, og jeg følte mig tryk ved at det var nogen jeg kendte.

8.25 - Så skete der noget. Jeg måtte gerne presse, og det gjorde jeg så. Der kom 6-7 veer på ti minutter, og jeg knoklede som fik jeg penge for det. Men intet sker. Spunken smutter ind igen, og en læge ønsker nu at gentage ph af Spunkens hovede. Jeg skulle ud fra min trygge stilling, tilbage på ryggen. AV!

9.10 - Endelig tilbage på alle fire. Al den snak og læger ud og ind, gjorde veerne mindre kraftige. Der blev sat akupunktur nåle i mine tæer.

9.45 - De overvejede sugekop eller drop, da Spunken blev ved med at glide tilbage. Fandme' nej, tænkte jeg, og efter næsten halvanden time med presseveer, tog fanden ved mig.

9.51 - En Spunk blir' født! Han kom ud i tre pres, og det var helt fantastisk. SVUP, og der lå han så. Helt fin, næsten ikke splattet og klistret og med MASSER af hår. Nårh.

Søster klippede navlesnoren, og jeg lagde mig om på ryggen. Spunken kom op på mit bryst med det samme, og alt hvad der derefter skete nede i region syd, var lige meget. Jeg fik tre små sting, men ikke noget slemt overhovedet. Alt var godt, og Spunken var sund, rask og villig til at sutte med det samme.

52 cm

3365 gram

Apgar score 10

Alt i alt en rigtig god fødsel. Jeg fik det præcis som jeg ville ha' det, og med de former for smertelindring som jeg ønskede. Skal jeg en dag føde igen, har barnet dog bare at rotere ordentligt, så jeg ikke skal ha' presseveer og lændesmerter så længe ;-)